

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้แปลผลการวิเคราะห์ โดยพิจารณาจากคำมัชฌิธาน พิสัยระหว่างควอไทล์และฐานนิยมของแต่ละข้อความที่แสดงแนวโน้มของการจัดการศึกษา เอกชนสายอาชีวศึกษาของประเทศไทย และเสนอผลการวิเคราะห์โดยเรียงลำดับตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่สอดคล้องจากมากที่สุดไปหาน้อยตามขอบเขตของเนื้อเรื่อง ดังนี้

1. ความต้องการแรงงาน
2. ทิศทางการจัดการศึกษา เอกชนสายอาชีวศึกษาของรัฐบาล
3. สถานภาพโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา
4. สถานภาพและแผนดำเนินการของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน
5. สถานภาพของครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา
6. การจัดการเรียนการสอนในโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา
7. คุณภาพของนักเรียนโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

1. ความต้องการแรงงาน

ตารางที่ 9 แสดงลำดับของข้อความที่เกี่ยวกับความต้องการแรงงานในปี
พ.ศ.2526 ถึง พ.ศ.2536 เรียงลำดับตามคำขัณฑ์ฐาน

ข้อที่	ลำดับที่	มัณฑ์ฐาน	ฐานนิยม	ผลต่างระหว่าง ฐานนิยมกับมัณฑ์ฐาน	พิสัย ระหว่างควอไทล์
7	1	5.45	6	0.55	1.17
10	2	5.25	5	-0.25	0.94
20	3	5.08	5	-0.08	0.64
12	4	4.88	5	0.12	1.03
4	5.5	4.71	5	0.29	1.05
9	5.5	4.71	5	0.29	1.10
8	7	4.64	5	0.36	1.13
15	8.5	4.63	5	0.37	1.02
25	8.5	4.63	5	0.37	1.13
13	10	4.46	4	-0.46	1.00
14	11	4.44	5	0.36	1.31
21	12	4.40	5	0.60	1.78
17	13	4.31	4	-0.31	1.04
16	14	4.29	4	-0.29	1.15
3	15	4.21	4	-0.21	1.15
6	16	4.20	4	-0.20	0.99
2	17	4.19	4	-0.19	1.22
1	18	4.18	4	-0.18	0.94
5	19.5	4.14	4	-0.14	0.64

ตารางที่ 9 (ต่อ)

ข้อที่	ลำดับที่	มัธยม	ฐานนิยม	ผลต่างระหว่าง ฐานนิยมกับมัธยม	พิสัย ระหว่างควอไทล์
19	19.5	4.14	5	0.86	1.72 ✓
11	21.5	4.09	5	0.91	1.92 ✓
18	21.5	4.09	5	0.91	1.81 ✓
24	23	3.78	5	0.22	1.38
22	24	3.55	3	-0.55	1.11
23	25	3.23	3	-0.23	1.03

จากตารางแสดงว่าข้อความที่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญได้แสดงความคิดเห็นถึง
แนวโน้มนโยบายการจัดการศึกษาเอกชนสายอาชีวศึกษา เกี่ยวกับความต้องการแรงงาน
ในช่วงปี พ.ศ. 2526 ถึง 2536 รวมทั้งสิ้น 25 ข้อ ปรากฏว่ามีความสอดคล้อง
กัน 21 ข้อ โดยเป็นแนวโน้มนโยบายที่เป็นไปได้มาก 9 ข้อ เป็นแนวโน้มนโยบายที่เป็นไปได้พอควร
11 ข้อ และเป็นแนวโน้มนโยบายที่เป็นไปได้น้อย 1 ข้อ ที่เหลือ 4 ข้อ เป็นข้อความที่กลุ่ม
ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นไม่สอดคล้องกัน

ข้อความที่กลุ่มผู้ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องกันว่าเป็นไปได้มากของ
การจัดการศึกษาเอกชนสายอาชีวศึกษา ในช่วงปี พ.ศ. 2526 ถึง 2536 จำนวน
9 ข้อ ใน 21 ข้อ คือข้อที่ 7, 10, 20, 12, 4, 9, 8, 15 และ 25 เรียง
ตามลำดับดังนี้คือ

1. การเติบโตอย่างรวดเร็วของเทคโนโลยีและคอมพิวเตอร์คาดว่า
จะทำให้วิชาการทางอิเล็กทรอนิกส์เข้ามามีบทบาททั้งทางตรงและทางอ้อม เช่น
การควบคุมคุณภาพและปริมาณการผลิตจะอาศัยคอมพิวเตอร์ เข้าช่วย

2. อาชีพทางด้านอุตสาหกรรมจะแยกเป็นสาขาวิชาชีพเฉพาะมากขึ้น
โดยเน้นลักษณะงานด้านการผลิตและการบริการ

3. ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีจะทำให้ต่างประเทศที่เป็นตลาด
แรงงานของไทยต้องการแรงงานระดับช่างฝีมือมากกว่าแรงงานไม่มีฝีมือ

4. อาชีพทางการจัดการจะแยกเป็นสาขาวิชาชีพเฉพาะมากขึ้น เพื่อสนองความต้องการในเชิงบริหาร

5. ผลผลิตทางเกษตรกรรมจะผลิตโดยใช้ขบวนการผลิตทางอุตสาหกรรมเป็นอาหารสำเร็จรูป และเพื่อเป้าหมายในการส่งออก

6. งานคานการตลาดและการขายจะขยายตัวเพิ่มมากขึ้น

7. งานก่อสร้างในประเทศจะขยายตัวเพิ่มมากขึ้น

8. จากทรัพยากรธรรมชาติและพื้นฐานทางเกษตรกรรม จะเป็นตัวกำหนดให้การประชุมอาชีพในลักษณะการรวมทุนเป็นกิจการขนาดกลางเป็นส่วนใหญ่ ซึ่งจำเป็นต้องอาศัยวิชาชีพพร้อม ๆ ไปด้วยกับการจัดการ ดังนั้นจึงต้องการแรงงานที่ทั้งฝีมือ เทคโนโลยีเฉพาะและความสามารถในทางบริหารไปพร้อมๆ กันในตัวคนเดียว

9. รัฐจะศึกษาความต้องการแรงงานทั้งในประเทศและต่างประเทศ เพื่อกำหนดการผลิตแรงงานให้สอดคล้องกับการพัฒนาประเทศอย่างละเอียด

ข้อความที่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องกันว่าเป็นไปได้พอควรของการจัดการศึกษาเอกชนสายอาชีวศึกษา ในช่วงปี พ.ศ. 2526 ถึง 2536 จำนวน 11 ข้อใน 23 ข้อ คือข้อที่ 13, 14, 17, 16, 3, 6, 2, 12, 25, 24 และ 22 เรียงตามลำดับดังนี้ คือ

1. ความต้องการแรงงานสาขาวิชาชีพด้านการจัดการ จะเรียงลำดับสาขาวิชาชีพจากความต้องการมากไปน้อย ดังนี้

การจัดการทุกสาขา การออกแบบอุตสาหกรรม การขนส่ง

2. การผลิตแรงงานในสาขาการจัดการจะมีปริมาณเท่าเดิม แต่เพิ่มกระบวนการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับเทคโนโลยีสมัยใหม่

3. การรวมกลุ่มระหว่างประเทศที่มีฐานะทางเศรษฐกิจใกล้เคียงกัน เช่น กลุ่มประชาคมเศรษฐกิจยุโรป (E E C) เป็นต้น ซึ่งประเทศในกลุ่มเหล่านี้จะแลกเปลี่ยนตลาดแรงงานซึ่งกันและกันหรือจะแลกเปลี่ยนแรงงานในระดับกลุ่มต่อกัน เช่น กลุ่มประชาคมเศรษฐกิจยุโรปจะแลกเปลี่ยนกับกลุ่มประเทศในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ เป็นต้น

4. การปรับระบบเศรษฐกิจของโลกตามแนวความคิดของประเทศกลุ่มโลกที่ 3 (ประเทศกำลังพัฒนา) จะมีบทบาทสำคัญ
5. งานทางอาชีพศึกษาคาค่าจะเน้นในแนวทางที่เกี่ยวข้องกับการผลิตขั้นสำเร็จรูปและ/หรือถึงสำเร็จรูปจากผลผลิตทางเกษตรกรรม
6. อุตสาหกรรมเหล็กกล้าจะอาศัยวัตถุดิบบางส่วนจากภายนอกประเทศมาแปรรูปด้วยพลังงานที่คนพบในประเทศ เช่น ก๊าซและน้ำมัน ให้เกิดเป็นผลผลิตที่มีค่าและเอื้ออำนวยในการสร้างเครื่องมือกลไว้ใช้ในประเทศและส่งออก
7. ภัยธรรมชาติที่เกิดขึ้นบ่อย จะทำให้ผลผลิตทางเกษตรลดลงและจะทำให้การอุตสาหกรรมได้รับการสนับสนุนเพิ่มขึ้น
8. ความต้องการแรงงานในประเทศ คาคะเนไคว่าจะเปลี่ยนแปลงไปตามทรัพยากรธรรมชาติและพื้นฐานทางเศรษฐกิจในระบบเกษตรกรรม
9. อาชีพทางด้านอุตสาหกรรมคาค่าจะเป็นไปในลักษณะแปรรูปโดยอาศัยพลังงาน เช่น การหลอมเหล็กในอุตสาหกรรมเหล็กกล้า
10. ต่างประเทศที่เป็นตลาดแรงงานของไทยจะเริ่มสร้างแรงงานของตนเอง รอคัดแทนแรงงานจากประเทศอื่นและคาค่าแต่ละประเทศจะมีกฎหมายคุ้มครองแรงงาน
11. ต่างประเทศที่เป็นตลาดแรงงานของไทยจะหันไปจ้างแรงงานจากประเทศอื่น ๆ

ข้อความที่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องกันว่าเป็นไปได้น้อยของการจัดการศึกษาเอกชนสายอาชีวศึกษา ในช่วงปี พ.ศ. 2526 ถึง 2536 จำนวนรายชื่อใน 21 ข้อ คือข้อที่ 23 เอกชนสายอาชีวศึกษาของประเทศไทย ในช่วงปี พ.ศ. 2526 ถึง 2536 มีจำนวน 1 ข้อใน 21 ข้อ คือ

1. คนไทยจะสนใจไปทำงานต่างประเทศน้อยลง เพราะได้รับหลักประกันจากบริษัทหรือรัฐบาลไทยในเรื่องความมั่นคงปลอดภัยและสวัสดิการ ไม่ใช่เท่าที่ควร

ข้อความที่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นไม่สอดคล้องกัน มีจำนวน 4 ข้อ
ใน 25 ข้อ คือ ข้อที่ 21, 19, 11, และ 18 เรียงตามลำดับดังนี้ คือ

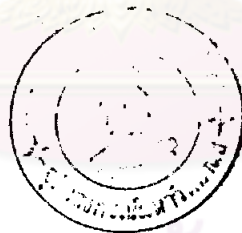
1. ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีจะทำให้ทางประเทศที่เป็นตลาดแรงงาน
ของไทย ต้องการช่างฝีมือด้านควบคุม มากกว่าช่างผลิต

2. งานก่อสร้างในต่างประเทศที่เป็นตลาดแรงงานของไทย มีแนวโน้ม
ว่าจะน้อยลง

3. ความต้องการแรงงานสาขาวิชาชีพด้านอุตสาหกรรม จะเรียงลำดับ
สาขาวิชาชีพจากความต้องการมากไปน้อย ดังนี้

เกษตรกรรม เครื่องกล ก่อสร้าง อิเล็กทรอนิกส์ ช่างกลโลหะ

4. ความต้องการคนงานไทยในต่างประเทศมีแนวโน้มว่าจะลดลงใน
เชิงปริมาณ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

2. ทิศทางการจัดการศึกษาเอกชนสายอาชีวศึกษาของรัฐบาล

ตารางที่ 10 แสดงลำดับของข้อความเกี่ยวกับทิศทางการจัดการอาชีวศึกษาเอกชนของรัฐบาล ในปี พ.ศ.2526 ถึง พ.ศ.2536 เรียงลำดับตามค่ามัธยฐาน

ข้อที่	ลำดับที่	มัธยฐาน	ฐานนิยม	ผลต่างระหว่างฐานนิยมกับมัธยฐาน	พิสัยระหว่างควอไทล์
✓39	1	4.54	5	0.46	1.10
29	2	4.45	4.5	0.05	1.15
30	3	4.44	5	0.56	1.17
35	4	4.31	5	0.69	1.11
32	5	4.23	4	-0.23	1.09
31	6	4.18	4	-0.18	0.91
34	7	4.11	4	-0.11	1.38
40	8	3.92	3.5	-0.92, 1.08	1.69 ✓
36	9	3.91	4	0.09	1.11
26	10.5	3.44	3	-0.44	2.10 ✓
27	10.5	3.44	3	-0.44	2.10 ✓
37	12	3.42	3.5	-0.42, 1.58	2.26 ✓
28	13	3.29	4	0.71	1.53 ✓
33	14	3.14	4	0.86	1.62 ✓
38	15	2.55	3	0.45	1.38

จากตารางแสดงว่าข้อความที่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญได้แสดงความคิดเห็นถึงแนวโน้มนการจัดการศึกษาเอกชนสายอาชีวศึกษา เกี่ยวกับทิศทางการจัดการอาชีวศึกษาเอกชนของรัฐบาล รวมทั้งสิ้น 15 ข้อ ปรากฏว่ามีความสอดคล้องกัน

9 ข้อ โดยเป็นแนวโน้มที่เป็นไปได้มาก 1 ข้อ เป็นแนวโน้มที่เป็นไปได้พอควร 7 ข้อ และเป็นแนวโน้มที่เป็นไปได้น้อย 1 ข้อ ที่เหลือ 6 ข้อ เป็นข้อความที่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นไม่สอดคล้องกัน

ข้อความที่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องกันว่าเป็นไปได้มากของการจัดการศึกษาเอกชนสายอาชีวศึกษา ในช่วงปี พ.ศ.2526 ถึง 2536 จำนวน 1 ข้อ ใน 9 ข้อ คือข้อที่ 39

1. รัฐจะเร่งผลิตครูอาชีวศึกษาทั้งด้านปริมาณและคุณภาพ

ข้อความที่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องกันว่าเป็นไปได้พอควรของการจัดการศึกษาเอกชนสายอาชีวศึกษา ในช่วงปี พ.ศ.2526 ถึง 2536 จำนวน 7 ข้อ ใน 9 ข้อ คือข้อที่ 29, 30, 35, 32, 31, 34 และ 36 เรียงตามลำดับดังนี้ คือ

1. รัฐจะมุ่งเพิ่มคุณภาพของผู้สำเร็จอาชีวศึกษาให้มีความรู้ความสามารถเพิ่มขึ้น มากกว่าเพิ่มปริมาณ

2. สภาพเศรษฐกิจและเทคโนโลยีจะทำให้คนต้องทำงานตรงกับสาขาวิชาชีพที่เรียนมา

3. รัฐจะให้นักเรียนโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษามีโอกาสได้เข้าฝึกงานในหน่วยงานราชการ รัฐวิสาหกิจ และสถานประกอบการของเอกชนที่ได้มาตรฐาน

4. รัฐจะจัดอาชีวศึกษาให้มีความยืดหยุ่นเหมาะสมกับเหตุการณ์และสภาพการประกอบชีพของท้องถิ่น

5. รัฐจะจัดให้คณะกรรมการกลางวัดผลและประเมินผลความรู้ความสามารถของนักเรียนอาชีวศึกษาและช่างฝีมือทั่วไป เพื่อออกเป็นวุฒิบัตรที่ใช้ในการประกอบอาชีพทั้งในและนอกประเทศ

6. รัฐจะปรับค่านิยมเกี่ยวกับการเรียนต่อระดับปริญญาตรี โดยการรับผู้จบการศึกษาระดับประกาศนียบัตรเข้าทำงานในงานบางอย่างซึ่งไม่จำเป็นต้องอาศัยบัณฑิตระดับปริญญาตรี

7. รัฐจะให้มีการประชาสัมพันธ์ให้นักเรียนโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาได้รู้ถึงสาขาวิชาชีพที่ตลาดแรงงานต้องการ

ข้อความที่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องกันว่าเป็นไปได้น้อยของ
การจัดการศึกษาเอกชนสายอาชีวศึกษาของประเทศไทย ในช่วงปี พ.ศ. 2526-
ถึง 2536 มีจำนวนข้อข้อใน 9 ข้อ คือข้อที่ 38

1. รัฐจะรวบรวมศึกษานิเทศก์จากหน่วยงานต่าง ๆ ในกระทรวง
ศึกษาธิการ แยกมารวมเป็นหน่วยงานระดับกรม

ข้อความที่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นไม่สอดคล้องกัน 6 ข้อใน 15 ข้อ
คือข้อที่ 40, 25, 27, 37, 28 และ 33 เรียงตามลำดับดังนี้ คือ

1. รัฐจะเน้นอุดมการณ์แห่งชาติให้ปรากฏและให้นักเรียนโรงเรียน
เอกชนอาชีวศึกษารับผิดชอบหน้าที่ของตนตามอุดมการณ์เหล่านั้น

2. รัฐจะจัดการอาชีวศึกษาเฉพาะพิเศษในส่วนที่เอกชนไม่สามารถ
จะจัดได้ โดยเน้นในด้านการวิจัยและการค้นคว้าเพื่อการพัฒนา

3. รัฐจะให้การอาชีวศึกษาส่วนใหญ่เป็นภาระของเอกชนซึ่งมีฐานะ
มาจากกลุ่มวิชาชีพกับผู้จ้างหรือนักลงทุน โดยมีรัฐเป็นผู้ช่วยเหลือให้การ
ดำเนินงานอาชีวศึกษาเป็นไปตามความต้องการที่แท้จริงของธรรมชาติ

4. รัฐจะจัดศูนย์กลางทางวิชาการด้านอาชีวศึกษา โดยมีการแปลตำรา
จากภาษาต่างประเทศเป็นภาษาไทย เป็นแหล่งค้นคว้าทางเทคโนโลยีสมัยใหม่
และมีวิทยากรผู้เชี่ยวชาญในแต่ละสาขาวิชาไปให้แนะนำอบรมแก่ครูในโรงเรียน
เอกชนอาชีวศึกษา ตลอดจนจัดพิมพ์ตำราคู่มือและทำอุปกรณ์การสอน

5. รัฐจะจัดระบบกลุ่มแรงงานอาชีพต่าง ๆ เช่น สหภาพแรงงาน
โรงงานยาสูบ สหภาพแรงงานการทำเรือ เป็นต้น ทั้งนี้ เพื่ออำนวยความสะดวก
ให้แก่กลุ่มต่าง ๆ เหล่านี้ ได้พัฒนามาตรฐานการควบคุมอาชีพของตน มากกว่าที่รัฐจะ
เข้าไปควบคุมเอง

6. รัฐจะกำหนดอัตราการรับนักเรียนอาชีวศึกษาในหน่วยงานต่าง ๆ
ของรัฐและเอกชนให้มีสัดส่วนที่แน่นอน

3. สถานภาพของโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา

ตารางที่ 11 แสดงลำดับของข้อความเกี่ยวกับสถานภาพของโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา พ.ศ. 2526 ถึง พ.ศ.2536 เรียงลำดับตามค่ามัชฌิมฐาน

ข้อที่	ลำดับที่	มัชฌิมฐาน	ฐานนิยม	ผลต่างระหว่างมัชฌิมฐานกับฐานนิยม	พิสัยระหว่างควอไทล์
43	1	4.79	5	0.21	1.09
44	2	4.73	5	0.27	1.16
42	3	4.55	5	0.45	1.23
45	4	3.89	4	0.11	1.62
48	5	3.78	4	0.22	1.38
49	6	3.69	4	0.31	1.62
41	7	3.67	3.5	-0.17	1.28
46	8	3.38	3	-0.38	1.85
47	9	2.38	2	-0.38	1.13

จากตารางแสดงว่าข้อความที่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องกันว่าเป็นแนวโน้มนโยบายการจัดการศึกษาเอกชนสายอาชีวศึกษาของประเทศไทยเกี่ยวกับสถานภาพของโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา รวมทั้งสิ้น 9 ข้อ ปรากฏว่ามีความสอดคล้องกัน 6 ข้อ โดยเป็นแนวโน้มนโยบายที่เป็นไปได้มาก 3 ข้อ เป็นแนวโน้มนโยบายที่ไปได้อีก 2 ข้อ และเป็นแนวโน้มนโยบายที่เป็นไปได้น้อย 1 ข้อ ที่เหลือ 3 ข้อ เป็นข้อความที่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นไม่สอดคล้องกัน

ข้อความที่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องกันว่าเป็นไปได้มากของการศึกษาเอกชนสายอาชีวศึกษาของประเทศไทย ในช่วงปี พ.ศ. 2526 ถึง 2536 จำนวน 3 ข้อ ใน 6 ข้อ คือ ข้อที่ 43, 44 และ 42 เรียงตามลำดับดังนี้ คือ

1. โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาจะลงทุนมากขึ้น ในด้านเครื่องมือวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการเรียนการสอนและครูผู้เชี่ยวชาญ
2. โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาจำนวนหนึ่งจะไม่พร้อมในการให้การศึกษแก่นักเรียน แต่เพียงเพื่อให้กิจการโรงเรียนคงสภาพอยู่ได้เท่านั้น
3. โรงเรียนเอกชนสายสามัญจะเปลี่ยนกิจการเป็นโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษามากขึ้น

ข้อความที่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องกันว่าเป็นไปได้พอควรของการจัดการศึกษาเอกชนสายอาชีวศึกษาของประเทศไทย ในช่วงปี พ.ศ. 2526 ถึง 2536 จำนวน 2 ข้อ ใน 6 ข้อ คือข้อที่ 48 และ 49 เรียงตามลำดับดังนี้คือ

1. โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาจะเป็นแหล่งวิชาการให้ชุมชน
2. จำนวนโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษามีแนวโน้มว่าจะเพิ่มขึ้น

ข้อความที่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องกันว่าเป็นไปได้น้อยของการจัดการศึกษาเอกชนสายอาชีวศึกษาของประเทศไทย ในช่วงปี พ.ศ. 2526 ถึง 2536 จำนวน 1 ข้อ ใน 6 ข้อ คือข้อที่ 47

1. โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาที่ได้รับอนุญาตให้จัดตั้งโรงเรียนแล้ว จะได้รับการส่งเสริมจากภาคธุรกิจการเงินเหมือนธุรกิจประเภทอื่น ๆ

ข้อความที่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นไม่สอดคล้องกัน มีจำนวน 3 ข้อ ใน 9 ข้อ คือข้อที่ 45, 49 และ 46 เรียงตามลำดับ ดังนี้คือ

1. โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาจะเป็นแหล่งฝึกวิชาชีพพระยะสั้น โดยเน้นทางด้านภาคปฏิบัติ เพื่อการพัฒนาฝีมือแรงงาน
2. โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาทุกโรงเรียนจะได้รับลดหย่อนภาษีขาเข้าของวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการเรียนการสอน
3. โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษามีแนวโน้มจะเป็นแหล่งผลิตกำลังคนและผลิตผลตามหลักสูตรที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนด โดยให้โรงเรียนสามารถรับงานจากตลาดแรงงานมาผลิต ประกอบและจำหน่ายได้ เพื่อให้เกิดเงินทุนหมุนเวียนในการจัดการศึกษาได้คล่องตัวยิ่งขึ้น

4. สถานภาพและแผนดำเนินการของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน(สช.)

ตารางที่ 12 แสดงลำดับของข้อความเกี่ยวกับสถานภาพและแผนดำเนินการของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน (สช.) ในปี พ.ศ.2526 ถึง พ.ศ.2536 เรียงลำดับตามคำมัธยมฐาน

ข้อที่	ลำดับที่	มัธยมฐาน	ฐานนิยม	ผลต่างระหว่างมัธยมฐานกับฐานนิยม	พิสัยระหว่างควอไทล์
56	1	4.73	5	0.27	1.07
57	2	4.71	4	-0.71	1.57
62	3	4.54	5	0.46	1.18
58	4	4.13	4	-0.13	1.03
59	5	4.12	5	0.88	1.72
54	6.5	3.92	5	1.08	1.86
55	6.5	3.92	4	0.08	1.92
60	8	3.82	4	0.18	0.94
51	9	3.58	2,4,5	-1.58,0.42,1.42	2.25
61	10	3.55	4	0.45	1.51
53	11	2.77	3	0.23	1.27
50	12	2.45	2	-0.45	2.27
52	13	2.35	2	-0.35	1.78

จากตารางแสดงว่าข้อความที่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องกันว่าเป็นแนวโน้มการจัดการศึกษาเอกชนสายอาชีวศึกษาของประเทศไทย ในช่วงปี พ.ศ. 2526 ถึง 2536 เกี่ยวกับสถานภาพและแผนดำเนินการของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน (สช.) รวมทั้งสิ้น 13 ข้อ ปรากฏว่ามีความสอดคล้องกัน 5 ข้อ โดยเป็นแนวโน้มที่เป็นไปได้มาก 2 ข้อ เป็นแนวโน้มที่เป็นไปได้พอควร

2 ข้อ และเป็นแนวโน้มที่เป็นไปได้น้อย 1 ข้อ ที่เหลือจำนวน 8 ข้อ เป็นข้อความที่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นไม่สอดคล้องกัน

ข้อความที่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องกันว่าเป็นไปได้มากของการจัดการศึกษาเอกชนสายอาชีวศึกษาของประเทศไทย ในช่วงปี พ.ศ. 2526 ถึง 2536 จำนวน 2 ข้อใน 5 ข้อคือ ข้อที่ 56 และ 62 เรียงตามลำดับดังนี้คือ

1. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนจะมีมาตรการทางกฎหมายเพื่อลงโทษโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาที่ขาดคุณภาพ

2. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนจะให้การอบรมเฉพาะครูหัวหน้าฝ่ายวิชาการ โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาและมีเอกสารคู่มือมากเพียงพอเพื่อให้ครูหัวหน้าฝ่ายวิชาการเหล่านั้นกลับไปให้การอบรมแก่ครูในโรงเรียน และเผยแพร่เอกสารวิชาการให้ยึดถือปฏิบัติเป็นแนวเดียวกัน

ข้อความที่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องกันว่าเป็นไปได้พอควรของการจัดการศึกษาเอกชนสายอาชีวศึกษาของประเทศไทย ในช่วงปี พ.ศ. 2526 ถึง 2536 จำนวน 2 ข้อใน 5 ข้อคือข้อที่ 58 และ 60 เรียงตามลำดับดังนี้ คือ

1. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนจะมีมาตรการให้ผู้รับใบอนุญาตของโรงเรียนจัดตั้งใหม่มาประชุมด้วยตนเองครบทุกคน

2. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนจะให้ผู้ตรวจเงินเทศามีเวลาประชุมช่วงเวลาหนึ่งกับครูในโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา

ข้อความที่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องกันว่าเป็นไปได้น้อยของการจัดการศึกษาเอกชนสายอาชีวศึกษาของประเทศไทย ในช่วงปี พ.ศ. 2526 ถึง 2536 มีจำนวน 1 ข้อ ใน 5 ข้อ คือข้อที่ 53

1. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนจะมีหน่วยงานที่รับผิดชอบในแต่ละสาขาวิชาชีพ

ข้อความที่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นไม่สอดคล้องกัน มีจำนวน 8 ข้อใน 13 ข้อ คือข้อที่ 57, 59, 54, 55, 51, 61, 50 และ 52 เรียงตามลำดับดังนี้ คือ

1. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนจะยกย่องชมเชยและให้กำลังใจโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาที่จัดการศึกษาได้ดี
2. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนจะจัดบุคลากรออกตรวจนิเทศเป็นคณะ โดยแบ่งคณะที่ให้คำปรึกษาแนะนำแก่ผู้บริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา และคณะที่ให้คำปรึกษาแนะนำแก่ครูฝ่ายวิชาการ เป็นต้น
3. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนจะปรับปรุงมาตรฐานการศึกษาของโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ให้เหมาะสมกับเทคโนโลยีสมัยใหม่
4. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนจะพิจารณาเปลี่ยนแปลงธรรมเนียมการเรียนให้เหมาะสมกับฐานะการศึกษาที่สูงขึ้น
5. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนจะเพิ่มบุคลากรประจำในท้องถิ่นและส่วนกลางที่มิโรงเรียนในความรับผิดชอบ
6. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนจะให้ผู้ตรวจนิเทศมีเวลาไปสัมภาษณ์นักเรียนและครูในโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา โดยไม่มีผู้บริหารโรงเรียนร่วมด้วย
7. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนจะมีตำแหน่งศึกษานิเทศก์เต็มอัตรา โดยไม่อาศัยจากหน่วยอื่น
8. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนจะมีผู้เชี่ยวชาญในทุกสาขาวิชาชีพอย่างเพียงพอ

5. สถานภาพของครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา

ตารางที่ 13 แสดงลำดับของข้อความเกี่ยวกับสถานภาพของครูในโรงเรียน
เอกชนอาชีวศึกษา ในปี พ.ศ.2526 ถึง พ.ศ.2536 เรียง
ลำดับตามคามัธยมฐาน

ข้อที่	ลำดับที่	มัธยมฐาน	ฐานนิยม	ความแตกต่างระหว่าง มัธยมฐานกับฐานนิยม	พิสัย ระหว่างควอไทล์
73	1	5.04	5	-0.04	0.83
78	2	5.00	5	-	0.88
77	3	4.18	4	-0.18	1.12
74	4	3.89	4	0.11	1.36
82	5	3.85	4	0.15	1.10
69	6	3.75	4	0.25	1.48
79	7	3.69	3.5	-0.19	1.44
66	8	3.58	4	0.42	1.92
75	9	3.38	4	0.62	2.03
81	10	3.36	3	-0.36	1.19
65	11	3.27	3	-0.27	1.79
64	12	3.15	3	-0.15	1.25
83	13	3.11	3	-0.11	0.86
63	14	3.08	3	-0.08	2.26
70	15	3.00	2,4	-1, 1	1.82
80	16	2.75	3	0.25	1.92

ตารางที่ 13 (ต่อ)

ข้อที่	ลำดับที่	มัธยม	ฐานนิยม	ความแตกต่างระหว่าง มัธยมกับฐานนิยม	พิสัย ระหว่างควอไทล์
67	17	2.69	2.5	-0.19	1.44
76	18	2.45	2	-0.45	2.05
68	19	2.42	3	0.58	1.70
72	20	2.13	1	-1.13	1.89
71	21	2.00	2	-	1.09

จากตารางแสดงว่าข้อความที่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญได้แสดงความคิดเห็นถึง
แนวใหม่การจัดการศึกษาเอกชนสายอาชีวศึกษา เกี่ยวกับสถานภาพของครู
โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา รวมทั้งสิ้น 21 ข้อ ปรากฏว่ามีความสอดคล้องกัน
12 ข้อ โดยเป็นแนวใหม่ที่เป็นไปได้มาก 2 ข้อ เป็นแนวใหม่ที่เป็นไปได้พอควร
5 ข้อ เป็นแนวใหม่ที่เป็นไปได้น้อย 3 ข้อ และเป็นแนวใหม่ที่เป็นไปได้น้อยมาก
1 ข้อ ที่เหลือ 9 ข้อ เป็นข้อความที่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นไม่สอดคล้องกัน
ข้อความที่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องกันว่าเป็นไปได้มากของ
การจัดการศึกษาเอกชนสายอาชีวศึกษาของประเทศไทย ในช่วงปี พ.ศ.2526
ถึง 2536 จำนวน 2 ข้อใน 12 ข้อคือ ข้อที่ 73 และ 78 เรียงตามลำดับดังนี้คือ

1. ครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาจะมีใบประกอบอาชีพครู
2. จะมีการจัดตั้งภาวะการสอน (Teaching Load) ให้ครูโรงเรียน
เอกชนอาชีวศึกษา และถ้าสอนเกินจะมีค่าตอบแทนอย่างเพียงพอ

ข้อความที่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องกันว่าเป็นไปได้พอควร
ของการจัดการศึกษาเอกชนสายอาชีวศึกษาของประเทศไทย ในช่วงปี พ.ศ.2526
ถึง 2536 มีจำนวน 5 ข้อใน 12 ข้อ คือข้อที่ 77, 74, 82, 69 และ 79
เรียงตามลำดับดังนี้ คือ

1. จะมีการกำหนดมาตรฐาน สักส่วน ครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา : นักเรียนโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา และสักส่วน หนังสือในท้องสมุคโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา : นักเรียนโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เป็นต้น
2. ครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาจะรวมตัวกันในรูปของสหภาพแรงงานครู
3. ครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาจะเข้ารับการอบรมในช่วงปีภาคต้น ซึ่งจะทำให้สอนภาคฤดูร้อนได้เต็มเวลา
4. สวัสดิการของครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาจะมากกว่าหรือเท่ากับ สวัสดิการของครูโรงเรียนอาชีวศึกษาของรัฐบาล
5. ชั่วโมงสอนของครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาจะลดลงและขึ้นสูงไม่เกินสัปดาห์ละ 20 คาบ

ข้อความที่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องกันว่าเป็นไปได้น้อยของการจัดการศึกษาเอกชนสายอาชีวศึกษาของประเทศไทย ในช่วงปี พ.ศ.2526 ถึง 2536 มีจำนวน 4 ข้อ ใน 12 ข้อ คือข้อที่ 81, 64, 83 และ 67 เรียงตามลำดับดังนี้ คือ

1. ครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาที่ศึกษาทางวิชาชีพจะเข้ารับการอบรมวิชาครูก่อน เช่น หลักการสอน จิตวิทยา เป็นต้น โดยใช้เวลาเรียนอย่างน้อย 1 ปี
2. ครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาจะหมุนเวียนกลับไปรับการอบรมในสถานประกอบการ เป็นช่วงเวลาหนึ่ง
3. ครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาจะมีโอกาสเขียนตำราอย่างกว้างขวาง และมีอิสระมากขึ้นโดยได้รับการสนับสนุนจากสำนักพิมพ์เอกชน
4. ครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาจะเป็นผู้ที่โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาคัดเลือกจากนักเรียนที่เรียนดี เป็นอันดับต้นของท้องถิ่นและได้รับการช่วยเหลือค่าใช้จ่ายในการเรียน

ข้อความที่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องกันว่าเป็นไปได้น้อยมากของการจัดการศึกษาเอกชนสายอาชีวศึกษาของประเทศไทย ในช่วงปี พ.ศ.2526 ถึง 2536 มีจำนวน 1 ข้อใน 12 ข้อ คือข้อที่ 71

1. ครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาจะมีเครื่องแบบเหมือนข้าราชการระดับต่าง ๆ โดยมีเครื่องหมายชั้นและเงินเคียนเช่นเดียวกับข้าราชการครูวิสามัญ

ขอลความที่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นไม่สอดคล้องกัน มีจำนวน 9 ข้อใน 21 ข้อคือ ข้อที่ 66, 75, 65, 63, 70, 80, 76, 68 และ 72 เรียงตามลำดับดังนี้ คือ

1. ครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาที่ผ่านการทดสอบทางวิชาการได้ขั้นมาตรฐานจะได้รับวุฒิสมารถให้เป็นหน่วยกิตในการศึกษาต่อระดับสูงได้

2. อาชีพครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาจะได้รับค่าตอบแทนสูงกว่าอาชีพอื่น

3. นอกจากครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาจะมีความรู้ความสามารถด้านการสอนแล้ว จะมีความรู้ความสามารถในการประกอบอาชีพอย่างอื่นตามความถนัดได้อย่างน้อย 1 อาชีพ

4. ผู้ที่เชี่ยวชาญอย่างแท้จริงในสาขาวิชาชีพต่าง ๆ เท่านั้น ที่จะมาเป็นครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา

5. ครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาจะได้รับเครื่องราชอิสริยาภรณ์เช่นเดียวกับข้าราชการ

6. ครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาจะไม่สอนชั่วโมงพิเศษ แต่จะมีผลงานค้นคว้าวิจัยของวิชาที่สอนซึ่งจะสนับสนุนให้ผลงานที่มีคุณค่าได้พิมพ์เป็นตำราหรือคู่มือ

7. จะแก้ปัญหาครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาออกจากโรงเรียนกลางปีได้โดยการให้หน่วยงานต่าง ๆ ของรัฐรับบุคลากรเข้าทำงานทันทีเท่านั้น

8. โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาจะทำสัญญาการเป็นครูกับผู้รับใบอนุญาตจัดตั้งโรงเรียนเป็นเวลา 5 ปี (เท่ากับการเป็นครูจะได้รับสิทธิเงินทุนเลี้ยงชีพ 2) และถ้าออกก่อนกำหนดเพื่อไปทำงานที่อื่นจะถูกปรับเงินปีละ 3 เดือนของอัตราเงินเคียนที่ได้รับ โดยจะนำเงินนี้เข้ากองทุนสงเคราะห์ครูโรงเรียนเอกชน

9. ครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาจะได้รับงบประมาณเพื่อศึกษาและดูงานในต่างประเทศ

6. การจัดการเรียนการสอนในโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา

ตารางที่ 14 แสดงลำดับของข้อความเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนใน
โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในปี พ.ศ.2526 ถึง พ.ศ.2536
เรียงลำดับตามคามัธยม

ข้อที่	ลำดับที่	มัธยม	ฐานนิยม	ความแตกต่างระหว่าง มัธยมกับฐานนิยม	พิสัย ระหว่างควอไทล์
84	1	4.69	5	0.31	1.17
96	2	4.68	5	0.32	1.24
90	3.5	4.62	5	0.38	1.03
94	3.5	4.62	5	0.38	1.81
93	5	4.55	5	0.45	1.62
95	6	4.54	5	0.46	1.05
87	7	4.45	4	-0.45	1.10
86	9	4.36	4	-0.36	1.09
88	9	4.36	4	-0.36	1.09
91	9	4.36	4	-0.36	1.13
85	11	4.29	5	0.71	1.49
92	12	4.20	5	0.80	1.81
89	13	3.56	4	0.44	1.84

จากตารางแสดงว่าข้อความที่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องกัน
เป็นแนวใหม่การจัดการศึกษาเอกชนสายอาชีวศึกษาของประเทศไทย ในช่วงปี
พ.ศ.2526 ถึง 2536 เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนในโรงเรียนเอกชน
อาชีวศึกษารวมทั้งสิ้น 13 ข้อ ปรากฏว่ามีความสอดคล้องกัน 9 ข้อ โดยเป็นแนวใหม่

แนวโน้มที่เป็นไปได้มาก 4 ข้อ เป็นแนวโน้มที่เป็นไปได้พอควร มีจำนวน 5 ข้อ ที่เหลือจำนวน 4 ใน 13 ข้อ เป็นข้อความที่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นไม่สอดคล้องกัน

ข้อความที่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องกันว่าเป็นไปได้มากของการจัดการศึกษาเอกชนสายอาชีวศึกษาของประเทศไทย ในช่วงปี พ.ศ. 2526 ถึง 2536 มีจำนวน 4 ข้อ ใน 9 ข้อ คือข้อที่ 84, 96, 90 และ 95 เรียงตามลำดับดังนี้คือ

1. การเสริมสร้างอาชีพอิสระและให้จบอาชีวศึกษาเป็นผู้นำทางด้านวิชาชีพนั้น คาดว่าจะอาศัยการปฏิบัติให้เกิดทักษะและประสบการณ์ เพื่อให้มีความมั่นใจพอที่จะประกอบอาชีพอิสระและ เพื่อเป็นแนวทางในการค้นคว้าสิ่งใหม่ๆ นอกเหนือไปจากการเรียนรู้ภาคทฤษฎีและระดับการศึกษาที่สูงขึ้นเป็นเกณฑ์
2. จะมีการจัดกิจกรรมที่สัมพันธ์กับสังคมหรือชุมชนที่มีอยู่ของโรงเรียน เพื่อให้นักเรียนโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษามีความพร้อมในการประกอบอาชีพ
3. หลักสูตรอาชีวศึกษาจะบรรจุวิชามนุษยสัมพันธ์ ว่าด้วย เรื่อง "การเข้าใจสภาพมนุษย์" ให้มากขึ้น
4. ในการเรียนการสอนจะมีการนำชุดการเรียน (Learning Package) มาใช้มากขึ้น

ข้อความที่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องกันว่าเป็นไปได้พอควรของการจัดการศึกษาเอกชนสายอาชีวศึกษาของประเทศไทย ในช่วงปี พ.ศ. 2526 ถึง 2536 มีจำนวน 5 ข้อใน 9 ข้อ คือข้อที่ 87, 86, 88, 91 และ 85 เรียงตามลำดับดังนี้ คือ

1. หลักสูตรอาชีวศึกษาจะเน้นทักษะภาคปฏิบัติมากขึ้น โดยเพิ่มจำนวนชั่วโมงเรียนในอัตราทฤษฎี : ปฏิบัติ เท่ากับร้อยละ 20 : ร้อยละ 80 (โดยประมาณ)
2. หลักสูตรอาชีวศึกษาจะมีการจำแนกประเภทสาขาวิชาชีพเฉพาะให้มากขึ้นเพื่อให้ผู้เรียนจะได้ศึกษาส่วนลึกของวิชาชีพนั้น ๆ ซึ่งจะทำให้มีความชำนาญและประสบการณ์มากขึ้น เช่น หลักสูตรช่างเดินสายไฟฟ้า หลักสูตรช่างยนต์ดีเซล และหลักสูตรช่างยนต์แก๊สโซลีน เป็นต้น

3. หลักสูตรอาชีวศึกษาจะมีเป้าหมายให้นักเรียนสามารถกลับมาที่ศูนย์การเรียนรู้ (Learning Center) เพื่อปรับความรู้ความสามารถให้เข้ากับเทคโนโลยีสมัยใหม่

4. หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) จะเปลี่ยนแปลงโดยบรรจุชั่วโมงวิชาปฏิบัติให้มากขึ้น

5. หลักสูตรอาชีวศึกษาจะกำหนดเนื้อหาให้สอดคล้องกับความต้องการแรงงานแต่ละประเภทอาชีพในท้องถิ่น

ข้อความที่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นไม่สอดคล้องกัน มีจำนวน 4 ข้อ ใน 13 ข้อคือข้อที่ 94, 93, 92 และ 89 เรียงตามลำดับดังนี้ คือ

1. กระบวนการเรียนการสอนจะเป็นแบบนักเรียนเป็นศูนย์กลาง (Student Center)
2. การเรียนภาคปฏิบัติในทุกสาขาวิชาชีพจะกำหนดเวลาเรียนให้ต่อเนื่องเหมือนกับการปฏิบัติจริงในการประกอบอาชีพ
3. ในการประเมินผลการเรียนคาดว่าจะพิจารณาอุปนิสัยในการทำงาน (Working Havit) พร้อมกับผลผลิตทุกครั้ง
4. หลักสูตรอาชีวศึกษาจะให้มีการฝึกงานต่ออีก 1 ปีจึงจะจบหลักสูตรได้

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

7. คุณภาพของนักเรียนโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา

ตารางที่ 15 แสดงลำดับของข้อความเกี่ยวกับคุณภาพของนักเรียนโรงเรียน
เอกชนอาชีวศึกษา ในปี พ.ศ.2526-2536 เรียงลำดับตาม
คามัธยมฐาน

ข้อที่	ลำดับที่	มัธยมฐาน	ฐานนิยม	ความแตกต่างระหว่าง	
				มัธยมฐานกับฐานนิยม	พิสัยระหว่างควอไทล์
97	1	5.18	5	-0.18	0.91
98	2	5.08	5	-0.08	0.91
102	3	4.75	5	0.25	1.29
109	4	4.71	5	0.29	1.23
101	5.5	4.29	4	-0.29	1.23
106	5.5	4.29	4	-0.29	1.10
105	7	4.23	4	-0.23	1.09
108	8	4.21	4	-0.21	1.15
100	9	4.09	4	-0.09	1.14
104	10	4.08	4	-0.08	0.91
112	11	3.88	5	-1.12	2.77
111	12	3.58	3	-0.58	1.80
107	13	3.36	3	-0.36	1.19
110	14	3.33	2	-1.33	2.16
103	15	2.96	3	0.04	0.98
99	16	2.81	3	-0.19	1.50

จากตารางแสดงข้อความที่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องกันว่าเป็นแนวโน้มนโยบายจัดการศึกษาเอกชนสายอาชีวศึกษาของประเทศไทย ในช่วงปี พ.ศ. 2526 ถึง 2536 เกี่ยวกับคุณภาพของนักเรียนโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษารวมทั้งสิ้น 16 ข้อ ปรากฏว่ามีความสอดคล้องกัน 10 ข้อ โดยเป็นแนวโน้มนโยบายที่เป็นไปได้มาก 4 ข้อ เป็นแนวโน้มนโยบายที่เป็นไปได้พอควร 6 ข้อ และเป็นแนวโน้มนโยบายที่ได้น้อย 3 ข้อ ที่เหลือ 3 ข้อ เป็นข้อความที่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นไม่สอดคล้องกัน

ข้อความที่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องกันว่าเป็นไปได้มากของการจัดการศึกษาเอกชนสายอาชีวศึกษาของประเทศไทย ในช่วงปี พ.ศ. 2526 ถึง 2536 มีจำนวน 4 ข้อ ใน 13 ข้อ คือ ข้อที่ 97, 98, 102, และ 109 เรียงตามลำดับดังนี้ คือ

1. คุณสมบัติของผู้สำเร็จการศึกษาจากโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาที่ตลาดแรงงานต้องการจะใดแก่ ความรับผิดชอบต่อนหน้าที่การงานเป็นประการสำคัญ
2. ตลาดแรงงานจะพิจารณาผู้สำเร็จการศึกษาจากโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาที่มีความคิดสร้างสรรค์สูงเพื่อเขาทำงาน
3. ผู้สำเร็จการศึกษาจากหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประกาศนียบัตรวิชาชีพเทคนิค (ปวท.) และประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) จะมุ่งเรียนต่อระดับปริญญาตรีและสูงขึ้น
4. นักเรียนโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาที่ถูกสอบสวนแล้วว่ากระทำผิดจริงในการทะเลาะวิวาทจะถูกลงโทษสถานหนักเพื่อมิให้เป็นเยี่ยงอย่าง

ข้อความที่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องกันว่าเป็นไปได้พอควรของการจัดการศึกษาเอกชนสายอาชีวศึกษาของประเทศไทย ในช่วงปี พ.ศ. 2526 ถึง 2536 มีจำนวน 6 ข้อ ใน 13 ข้อ คือ ข้อที่ 101, 106, 105, 108, 100 และ 104 เรียงตามลำดับดังนี้ คือ

1. ผู้สำเร็จการศึกษาจากหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประกาศนียบัตรวิชาชีพเทคนิค (ปวท.) และประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) จะวางงานเป็นอัตราสูงขึ้น

2. จะมีการแก้ไขระเบียบประเมินผล โดยนำผลการปฏิบัติปฏิบัติคน
ของนักเรียนโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษามาพิจารณาในการประเมินผลด้วย

3. ในการร่วมกิจกรรมเพื่อสาธารณประโยชน์นั้น นักเรียนโรงเรียน
เอกชนอาชีวศึกษาจะต้องมีเวลาเข้าร่วมกิจกรรมไม่ต่ำกว่า ร้อยละ 80 ของ
เวลาจัดกิจกรรมต่อภาคเรียน

4. จะมีการร่วมรณรงค์ต่อต้านค่านิยมที่ผิดของนักเรียนโรงเรียนเอกชน
อาชีวศึกษา ซึ่งก่อให้เกิดปัญหาทะเลาะวิวาท

5. ผู้สำเร็จการศึกษาจากโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาจะเข้าร่วมใน
สหภาพแรงงานต่าง ๆ มากขึ้น

6. ในการร่วมกิจกรรมของนักเรียนโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาจะ
แทรกคุณธรรมทางศาสนาในการอบรม

ข้อความที่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องกันว่าเป็นไปได้น้อย
มีจำนวน 3 ข้อ ใน 13 ข้อ คือข้อที่ 107, 103 และ 99 เรียงตามลำดับดังนี้
คือ

1. ปัญหาทะเลาะวิวาทของนักเรียนโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาจะมี
ความรุนแรงยิ่งขึ้น

2. นักเรียนโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาทุกคนจะเป็นสมาชิกของ
องค์การการกุศลที่มีกิจกรรมเพื่อสาธารณประโยชน์

3. ตลาดแรงงานจะพิจารณาผู้สำเร็จการศึกษาจากโรงเรียนเอกชน
อาชีวศึกษาที่มีความรู้ภาคทฤษฎีมากกว่าภาคปฏิบัติ เพราะเชื่อว่าทักษะในการ
ทำงานจะเกิดขึ้นได้จากการทำงานในสถานประกอบการช่วงระยะเวลาหนึ่ง

ข้อความที่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นไม่สอดคล้องกัน มีจำนวน 3 ข้อ
ใน 16 ข้อ คือข้อที่ 112, 111, 110 เรียงตามลำดับดังนี้ คือ

1. นักเรียนโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาที่สมัครเข้าเรียนกลางปีหรือสมัครเข้าเรียนในปีที่ 2 หรือปีที่ 3 เพราะถูกให้ออกจากโรงเรียนเดิม จะไม่ได้รับอนุญาตให้เข้าเรียนในโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาอื่น ๆ อีก

2. นักเรียนโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาที่มีความประพฤติดีเท่านั้นที่จะถูกคัดเลือกให้เข้าเรียนในโรงเรียน

3. สื่อมวลชนจะระมัดระวังในการเสนอข่าวการทะเลาะวิวาทของนักเรียนโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาให้ถูกต้องและเป็นธรรมแก่ทุกฝ่าย โดยเสนอทางสร้างสรรค์มากกว่าช่วยผู้

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย